INTERVIUL SĂPTĂMÎNII

ION COSTEA
ANTRENOR EMERIT

„LA FOTBAL NU SE UITĂ NIMIC, NICIODATĂ !

Antrenorul emerit Ion Costea este una din figurile care fac parte integrantă din peisajul Giuleștilor. El lucrează de peste 20 de ani cu copiii și juniorii Rapidului.

A făcut parte din echipa cea mare a Rapidului, cînd a jucat alături de celebrități ca Baratki, Bogdan, Auer. A evoluat în două din jocurile cu Gradjanski (1940), care aveau să aducă Rapidul în finala Cupei Europei Centrale, nedisputată, în cele din urmă, din cauza evenimentelor.

Prin mîna antrenorului Ion Costea au trecut foarte mulți dintre jucătorii Rapidului, începînd cu Dumitriu II și Ion Ionescu și sfîrșind cu Florin Marin sau Rișniță.

Mulți s-au întrebat, mai ales în ultima vreme, de ce nu s-a pus și candidatura lui Ion Costea pentru postul de antrenor principal al Rapidului? Se răspunde, în general, că „centrul" de copii și juniori" nu poate trăi fără antrenorul Ion Costea, că s-a mai încercat odată, acum vreo cinci ani, cînd a fost un timp secund, dar că pînă la urmă tot a trebuit să se împartă.

— Chiar așa. De ce n-ai putea fi antrenor principal ?

— Hai să-ți răspund ca la noi în Giulești : pentru că n-am vrajă.

— Cum adică, vrajă ?

— Știu unde bați. Vrei să mai auzi o vorbă din Giulești. Hai să spunem, atunci, că n-am papagal. Ești mulțumit ?

— Sînt. Pentru că te-ai înveselit, și mi-am atins scopul. Aș vrea să-mi spui cum e cu fotbalul astăzi...

— Nu mai e ce-a fost. Oricît ne-am căzni, copiii vin mai greu la fotbal. S-a mai schimbat viața. Le place muzica. Ba le place și ălor mari. Am în grupă un copil foarte talentat : Gabi Petcu. Îl întreb într-o zi : „Ascultă, Gabi, da' la antrenament de ce n-ai fost ieri ?" Zice : „Am avut ore de franceză". N-ai ce-i face. Gabi al meu termină profesionala și vrea să urce la liceu, cu franceza. Iar după cum știi, fotbalul merge mai mult cu profesionala.

— Și ce-i de făcut ?

— E pe alese. Ori rămînem așa, ori ne ocupăm serios de boala fotbalului, care-i o boală modernă, cu televizor, cu franceză, cu magnetofoane și cu alte cele. Dacă nu facem ceva serios, care să îngăduie lupta împotriva casetofoanelor, fotbalul o să se stingă, încetul cu încetul. Auzeam de ideea internatelor. Ar fi tare bine, pentru că ar mări timpul pentru fotbal. Dacă aș avea un internat, aici, în Giulești, m-aș descurca mult mai bine. Așa, însă, din grupa mea de 20 vin vreo 6 copii dimineața și vreo 14 după amiaza. Ca să facem o echipă, trebuie să ne combinăm, să ne potrivim, și e greu, e foarte greu.

— Mai ai vreun Dumitru, nene Costea ?

— E mai greu să scoți un Dumitru. Dar cred că mai am unul. Și e tot din comuna Roșu. Îl cheamă Robert Naghi. Tatăl lui e de prin Timișoara, dar mama e din Roșu. Are tot decar pe spate. După selecție, mi-a dispărut un timp. Dar s-a întors. Că așa-s copiii. Eu trag nădejde că Naghi seamănă cu Dumitru și la asta. Că și Dumitru mi-a dispărut. După ce l-a trimis Miki Mihăilescu în Giulești, Liță a dispărut un timp. L-am căutat. M-am dus împreună cu antrenorul Pieptea să-i caut adresa. Așa am ajuns în comuna Roșu. Era în curte. Se juca cu porumbeii. Dacă nu-l găseam, poate că nu mai ajungea ce-a ajuns. Așa și cu Naghi. Mie îmi place mult. Cu toate că nu e prea iubit la naționala de juniori, eu cred că tot o să ajungă. Ți minte cînd ți-am vorbit de Florin Marin ? Nu ți-a venit să crezi. Grigoraș juca în prima echipă, iar Marin nu era încă în lot. Ți-am spus că se face mai bun decît Grigoraș, și cred că nu m-am înșelat. E greu cu copiii. Trebuie să-i descoși, să-i afli, că dacă pui ștampila... la revedere ! După mine, fotbal cu biciul nu se poate. Se spune că ar fi bine să-i tratezi pe toți la fel. Află că nu-i așa. Cu Niki Dumitriu te porți într-un fel, cu Grigoraș altfel.

— Mai dur cu Grigoraș ?

— Uite că nu. Cînd era junior, dacă Grigoraș juca slab în prima repriză și-l luai tare în pauză, nici nu mai conta la reluare. Tare-s încurcate drumurile fotbalului.

— Cum a fost cu Tache Macri ?

— Om plin de calități. Sufletist. Muncitor. Excelent executant. Înnebunit după pregătirea fizică. S-ar fi părut că le avea pe toate. Dar n-a avut tact. Odată, în vestiar, s-a supărat pe Ion Ionescu și i-a spus în fața jucătorilor : „Puiule, îți dau un ultim avertisment !" Așa ceva nu se poate. Și-mi pare rău cînd un om cu calități își face necazuri din te miri ce. Îmi aduc aminte, în prima zi de luni, ne-a chemat pe toți antrenorii, la 7 dimineața, mi-a cerut documentele de planificare, de instruire ; i le-am dat, le-a cercetat, și apoi mi-a spus : „Nene Costeo, mi-ar trebui și numărul de la gîtul jucătorilor". L-am privit uimit : „La ce ți-o fi trebuind asta, Tache ?" Mi-a retezat-o : „Lasă că e bine să le am. Poate mi le cere ministrul". M-am uitat lung. Vroia s-o facă pe originalul. Asta l-a pierdut. Asta și amenințările : „Pe toți vă curăț !"

— Prea multe schimbări, totuși, la Rapid.

— Așa e la fotbal. Valentin Stănescu a fost „lucrat" imediat după cîștigarea campionatului. Marin Bărbulescu a căzut pentru că s-a apucat să spună că în Brazilia sînt 1 000 ca Dumitru și că Năsturescu, Codreanu, Dinu și-au cam trăit traiul. Poate că era adevărat, dar mai bine nu spunea. Apoi a venit Bazil Marian. Un antrenor foarte bun. Vorbea puțin, și poate că asta n-a plăcut unora. A fost dat afară după ce ne-a lăsat cu 15 puncte din 14 meciuri. L-a înlocuit Macri, care ne-a lăsat cu 14 puncte din 17 meciuri.

— Și acum ?

— Acum, om vedea. Cu Urecheatu am jucat în aceeași linie. Unii spun că a cam pierdut legătura cu fotbalul, dar dacă ceri ajutorul prietenilor, recapeți legătura. Fotbalul e o chestiune de o-intotdeauna că-i mai bun decît Ioniță. La copii e greu. Se schimbă. Și lor le e greu. Uite, mai am un copil, pe nume Dumitru, și e tot din comuna Roșu.

— Are tot decar pe spate ?

— Nu i-am pus încă numărul. E mic. Da' vine tocmai din Roșu. Dă-ți seama cît e de greu fotbalul. Ia copilul autobuzul din Roșu și vine pînă în Militari. În Militari îl ia pe 13, pînă la „Leu". Iar de la „Leu" îl ia pe 11, pînă la Giulești. Trebuie să iubești foarte mult fotbalul ca să faci transbordările astea. Vara e mai ușor, că taie pe cîmp. Dar iarna ?

— Ce s-a schimbat în fotbal, nene Costeo ? Dumneata ai jucat alături de Baratki, iar acum te uiți la Rișniță și Florin Marin.

— În fotbal s-a schimbat un singur lucru. Astăzi sînt mai mulți nervi, și din asta se produc schimbări. Aud pe cîte unul spunînd : „Baratki, cît a fost el de mare, n-ar fi putut juca în fotbalul anului 1973 sau 1974, pentru că s-a strîns jocul, și s-a iuțit." Cînd aud așa ceva, îmi vine să rîd. Se spune că astăzi e greu să joci împotriva apărării om la om. Vrei să-ți spun ceva ? Baratki a jucat toată viața împotriva unor apărători care-l luau om la om. Îmi aduc aminte, pe vremea cînd juca la Crișana, a fost un meci cu Rapidul nostru. Înainte de joc, antrenorul i-a cerut lui Vintilă să-l țină om la om pe Baratki. Vintilă, mîndru, a făcut treaba pe jumătate. Rezultatul ? 3—0 pentru Crișana, la București. Notează : toate cele 3 goluri au fost marcate de Baratki. Și mai notează : avea un picior beteag în meciul acela. După joc, ai scris-o și dumneata, conducătorul nostru l-a întrebat pe Ionică Bogdan : „Ascultă, Ionică ! Spune-mi și mie, cum îl anihilăm în viitor pe Baratki ăsta ?" Și Ionică a răspuns mucalit, cum a fost întotdeauna : „Într-un singur fel. Dacă-l aducem la noi !" Și a dat o idee foarte bună. Peste puțină vreme, Baratki era la noi.

— Există la voi, în Giulești, o înclinație specială pentru tehnică. De unde vine treaba asta ?

— De unde să vină ? De la Baratki, de la Ionică Bogdan, de la „Rafi" (n. r. — Rafinschi). Așa se întîmplă întotdeauna. Cînd se vorbește despre tradiția unui centru fotbalistic, la asta te gîndești, de fapt. Vine cîte unul, luminează puternic, și așa rămîne. În ultima vreme, Dumitru luase locul lui Baratki. Așa au apărut Rotaru, Rișniță, Pleșoianu, și chiar Naghi. Toți încearcă să imite cîte ceva. Uneori îl văd pe Naghi cum caută să răsucească laba piciorului spre dreapta, ca Liță. Și atunci îi strig : „Mai încearcă, mai încearcă". Că, pînă la urmă, ăsta-i fotbalul.

— Îți mulțumesc, nene Costeo. Te-aș ruga să vii pînă la foto, pentru o poză. Ești grăbit ?

— Nu. Sînt în concediu. Mă duc la Cuedan să-i duc medalia jubiliară. E bolnav. Omul care a dat primul gol în meciul acela cu Ujpest e bolnav. Trebuie să mă duc. Am fost prieteni. Și sîntem. Fotbalul naște multe prietenii. Zilele trecute am trimis cartea despre Rapid la Budapesta, lui Auer. Mi-a scris. Nu știu cum e în alte cele, dar știu că la fotbal nu se uită nimic, niciodată.

Ioan CHIRILĂ

CU CITITORII ● DIALOG ● CU CITITORII

„CAZUL CREȚU"

Pe pilu Perșa (Caransebeș) semnează — în numele unui grup de suporteri ai lui „U" Cluj — o scrisoare avînd ca principal subiect „cazul Crețu", fostul fundaș dreapta al studenților clujeni. **„Ne interesează soarta acestui jucător** — se subliniază în scrisoare — **ce s-a întîmplat cu el, care sînt cauzele dispariției sale misterioase. Nu cumva e vorba de un conflict Avram — Crețu, asemănător celui ieșit cu un an în urmă, între Onisie și Pexa ? Nu cumva este vorba de niște manevre de culise, bazate pe interese meschine, străine spiritului perpetuat de decenii la „U" ? În al doilea rînd, noi, cei care de ani de zile simpatizăm cu Universitatea Cluj, dorim ca antrenorul Silviu Avram să facă tot posibilul pentru a găsi un atacant de valoarea actualului golgeter al lui C.F.R., Adam. Poate că Vaczi, fiul fostului internațional, ar trebui încercat, așa cum s-a procedat cu Matei, cu Naghi, Coca, Hurloi...".**

— Nu-i vorba de nici un conflict Avram — Crețu, stimate tov. Perșa. Adevărul e cu totul altul. Din cauza unor condiții obiective, Crețu nu s-a mai putut prezenta la toate antrenamentele echipei sale. În momentul în care își va relua pregătirile, cot la cot cu ceilalți jucători ai lui „U", sîntem siguri, Crețu va reapărea în formația „șepcilor roșii". Silviu Avram, ca și alți antrenori de Divizia A, se plînge că nu are un vîrf percutant în linia ofensivă a echipei sale. Îl caută cu înfrigurare. Greu de spus cînd îl va găsi. Vaczi II este o speranță a lui „U". Deocamdată se rodează la echipa de tineret. Probabil că nu i-a... bătut ceasul promovării. De altfel, este un junior firav, nepregătit încă pentru a face față rigorilor primei divizii.

CU NOAPTEA ÎN CAP...

„Mă numesc Blănaru Vasile, sînt din comuna Cosmești, județul Galați și mă număr, cred, printre cei mai pasionați cititori ai revistei Fotbal, pentru care, în fiecare miercuri, mă scol cu noaptea în cap, ca să nu rămîn fără ea. Acum, la acest început de an, am simțit însă nevoia să vă scriu, să vă întreb așa, ca simplu cititor, următoarele: va mai reveni vreodată Boc în echipa națională ? Aș vrea să știu, de asemenea, unde joacă, în prezent, foștii rapidiști Mușat și Dumitriu III și cîți ani are Constantin Năsturescu ?".

— 1. Prima întrebare ar fi trebuit s-o adresați lui Valentin Stănescu, antrenorul echipei naționale. El este singurul în măsură să vă dea un răspuns autorizat. 2. Mușat joacă acum la Ș. N. Oltenița, iar Dumitriu III la Olimpia Satu Mare. 3. Năsturescu împlinește, în 1974, 32 de ani.

CRAIOVENII, CONSTANȚENII ȘI... ECHIPA CAMPIONATULUI

Bucureșteanul Dumitru Tîrziu ne expediază o scrisoare lungă, lungă, de vreo 18 pagini, în care se ocupă foarte pe... larg de **„două probleme pe care le urmăresc cu mare atenție : calificativele acordate de cronicari meciurilor din tur și echipa campionatului. Mă surprinde că nu întotdeauna notele jucătorilor corespund cu calificativele partidelor. Dar și mai surprinzător e faptul că nici un jucător de la Universitatea Craiova nu figurează și în echipa campionatului. De ce?".**

— În general, calificativele privind nivelul tehnic și spectacular al partidelor turului campionatului nu contrazic notele acordate jucătorilor. Vă dați seama, însă, că nu se poate cîntări totul la sutime ! Nici nu-i posibil așa ceva. Cît privește prezența jucătorilor craioveni în echipa campionatului, problema este foarte simplă și ne surprinde de cum de a putut scăpa unui om atît de meticulos cum sînteți dv. E de ajuns ca un jucător să absenteze un singur meci din formația sa pentru a pierde locul în echipa campionatului, pentru că, de fapt, pierde puncte în etapa respectivă. Și, din cîte ne amintim noi, de la Universitatea Craiova doar Strîmbeanu a jucat toate cele 17 meciuri ale turului. Echipa campionatului este — înainte de toate — o probă de regularitate. Dovada cea mai concludentă în acest sens : cei șapte constănțeni care i-au monopolizat majoritatea posturilor : Antonescu, Nistor, Vigu, Tănase, Caraman, Mărculescu și Lică, toți cu 17 meciuri jucate în prima parte a campionatului.

● PE SCURT ●

ION PÎRVULESCU (Slatina) : Întotdeauna, de cînd s-a înființat Trofeul Fotbal, punctajul de la criteriul 5 (publicul) s-a dublat.

FLORIN BUBILICI (Iași) : Nu publicăm cîntece dedicate echipelor.

NICOLAE BLAJ (Brașov) : Rapidul are acum ca antrenor principal pe Ion Urecheatu. Să vedem însă dacă schimbarea vechiului antrenor va aduce după sine și schimbarea în comportament a formației giuleștene.

CONSTANTIN CRĂCIUNESCU (Todirești — Suceava) : Lereter este salariatul unei întreprinderi timișorene.

TICA GÎRDA (Lonea) : Pircălab joacă la Nîmes, în Franța.